

Elena Gadel: «Vivim en un món on sembla que la violència masclista no té aturador»

Parlem amb la cantant barcelonina sobre el seu nou EP, 'La dona que em vesteix'

Elena Gadel | Noemí Elías

Després de vuit anys de silenci i del seu pas com a jurat pel ?talent show' *Eufòria*, la cantant barcelonina **Elena Gadel** ha enregistrat un EP de cinc cançons, *La dona que em vesteix* (Música Global, 2023), produït per **Marc Parrot**, que estrenarà el 30 de març a L'Auditori de Barcelona en el marc del Guitar BCN.

El primer senzill va ser "Et confesso", mentre que "Lobo" ha estat el darrer avançament del disc. A qui dediques "Et confesso"?

Elena Gadel: És una confessió sobre un amor meu. Un enamorament que, per molt que passi el temps, em va marcar molt fortament i, per molt que visqui, sempre el tinc guardat.

I quin és el rerefons de "Lobo"?

E.G: "Lobo" parla de violència masclista a través d'una amiga que ho pateix i explico el que sento quan la veig. El clip de "Lobo" l'interpreta l'actriu Maria Rodríguez, que fa el paper de la meva amiga, perquè la real no hi surt, és clar. La lletra aborda com afecta la violència masclista

les dones, sobretot físicament, en un món on sembla que les agressions no tinguin aturador i ja no sabem què fer per aturar-les d'una vegada per sempre.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ssJsvMyaCiU>

"La dona que em vesteix" vol ser una metàfora sobre la vida quotidiana?

E.G: La cançó parla del paper de la dona. En la meva educació, la dona havia d'estar sempre correcta, estupenda, radiant... i això és irreal. Mantenir-ho i haver de seguir-ho fil per randa passa factura, i més en un món on la imatge és tan important. El món artístic és un aparador però també afecta moltes dones que només alcem la veu quan ja no podem més. Tinc dos fills i quan arribo a casa ja no puc més, perquè no soc així. El títol del disc és *La dona que em vesteix*, perquè és esgotador estar sempre estupendes físicament i emocionalment.

"Lo bien hecho" és una cançó que cantes a la dona que t'agradaria ser o a la dona que ets quan et mires al mirall?

E.G: La cançó és una relació entre dues dones. La protagonista és una escriptora i relata el moment en què descobreix que estima una altra dona. Canto: *?No me digas que no es un milagro las ganas locas que tengo de vivir'*, que és quan t'enamores. El projecte de tot l'EP vol ser un crit de *?Visca la dona!*.

Quin és el lloc que vols ocupar quan dius que cal fer un pas endavant?

E.G: Quan dic *?un paso al frente'* vol dir que no me n'amago i em refermo en la meva actitud. Tot el que escric és una barreja de ficció i realitat. Em baso en la realitat, però hi poso imaginació perquè em quedi el *pastelito* [Somriu].

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=f3w1qJexVdl>

Quina és la imatge de tu que vols projectar als mitjans i a les xarxes socials?

E.G: Utilitzo les xarxes socials però miro de fer-ho de manera que sigui una projecció de la realitat. Evidentment vull sortir amb la millor llum possible, perquè no vull enfonsar-me, però sense filtres de bellesa i intentant ser el més autèntica possible.

Com t'ha afectat el teu pas per 'Eufòria'?

E.G: Quan arribava a casa després d'*Eufòria* m'havia de treure el maquillatge i saber connectar de nou amb mi mateixa, fer ioga i prendre consciència del meu eix, la família, els fills i el que em mou de debò. Soc filla única i m'han protegit especialment, soc sensible a moltes coses, vaig a teràpia i vaig aprenent, les diferències entre tenir dos fills i ser una sola.

Elena Gadel Foto: Noemí Elías

A "Niña eterna" dius ?Yo que evité el conflicto desde que nací y ahora cómo hago en este mundo hostil'. Fins a quin punt has viscut enfrontada al món de la faràndula? E.G: Tinc la sort que el món en què visc és molt de ?tranquis'. Si tingués més visibilitat i difusió no sé com ho portaria. M'agrada el lloc on soc, perquè l'èxit s'ha de saber portar, i si vius les coses del zero al cent com jo faig, encara més. Cal tenir un gran sentit de realitat.

La lletra la cantes a un home. Has après dels homes saber estar al món per sobreviure? E.G: Aprenc igual de dones que d'homes, però "Niña eterna" parla del que he après amb la meua parella. És una de les coses que m'ensenya, de la mateixa manera que jo n'hi ensenyo d'altres. He fet molts aprenentatges i a *La dona que em vesteix* hi ha més realitat en les lletres que he escrit, ja no soc tan ambigua.

Com sonaran en directe les cançons del teu nou disc?

EG: Les noves cançons han passat pel filtre de la sonoritat més electrònica que he trobat amb la producció que ha fet **Marc Parrot**. A més, el meu repertori en solitari no té res a veure amb l'espectacle *Les dones de la meua vida*, que he girat amb la guitarrista **Marta Robles**. A *La dona que em vesteix* actuaré acompanyada de **Marc López** (guitarra espanyola, pandero quadrat i bombo) i **Toni Pagès** (percussió, octopad i teclats).